

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til adoptionslov.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 35) findes i tidenden sp. 992, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1857).

Der var stillet 12 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de to følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af myndighedsloven. (Forældremyndighed over børn uden for ægteskab).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 36) findes i tidenden sp. 992, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1857).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Prøvelse af beslutning om adoption uden samtykke).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 125) findes i tidenden sp. 3402, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1857).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Koch: Ved første behandling af disse lovforslag gav mit partis ordfører udtryk for, at man måtte ønske, at udvalgsbehandlin-

gen måtte blive meget dybtgående. Jeg tror, alle i udvalget kan være enige om, at dette ønske er blevet opfyldt. Vi kan glæde os over, at det er lykkedes at komme igennem med denne reform i enighed bortset fra en enkelt undtagelse, og at det lykkedes at blive enige om væsentlige forbedringer i adoptionsloven. Jeg tror også, at vi med det adoptionslovforslag, som her foreligger, er nået så langt, som det var realistisk, indtil der foreligger en betænkning fra ægteskabsudvalget. Det er ikke umuligt, at det, når denne betænkning kommer til at foreligge, bliver nødvendigt at se på visse bestemmelser i adoptionsloven igen.

Jeg skal ikke gå i detaljer med lovforslagene her og ændringsforslagene, men blot fremhæve et par ting.

Det første skal være den foreslåede ændring af adoptionslovforslagets § 11, som betyder en væsentlig forbedring af plejeforældrenes stilling, således at de i videre omfang ligestilles med de biologiske forældre i retten til at påklage afgørelser, der går imod dem.

Det andet spørgsmål, jeg skal omtale, er det, hvorom vi ikke har kunnet nå til enighed i udvalget, nemlig spørgsmålet om ophevelsen af arveretten efter den biologiske slægt, hvor de konservative ikke har kunnet følge udvalgets flertal. Ministeren bebudede allerede ved fremsættelsen af lovforslaget her i tinget, at et sådant ændringsforslag . . .

Formanden: Jeg må bede om mere ro i salen.

Koch: . . . at et sådant ændringsforslag nok ville komme; og vi er i socialdemokratiet helt enige i, at der bør gennemføres et sådant fuldstændigt familieskifte ved adoption, således at arveretten ikke længere kan bevares med et forbehold.

Idet jeg i øvrigt skal nøjes med at henvise til den meget udførlige og overbevisende begrundelse i udvalgsbetænkningen, kan jeg blot fremhæve, at vi hermed bringer os på linje med den ordning, man har etableret i Norge og Sverige. I Sverige er man endda gået endnu mere radikalt til værks, idet man også har ophævet de arveretlige virkninger af tidligere stiftede adoptioner. Jeg tror, det er rigtigt, at vi her i landet går mere blidt til værks og kun ophæver mulig-

[Koch.]

heden for at have arveret for fremtidige adoptionsforhold.

Jeg skal ikke herudover knytte yderligere bemærkninger til sagen, men benytte lejligheden til at takke ministeren for det meget udførlige materiale, vi har fået til høysning af de problemer, som er blevet rejst i udvalget.

Hanne Budtz: Også i mit parti synes vi, at vi har fået et godt adoptionslovforslag at behandle, og vi er, bortset fra den undtagelse, der allerede er blevet nævnt af hr. Koch, nået til enighed i, som det nu til dags så meget hedder her i tinget, en behagelig og afslappet atmosfære, måske i modsætning til behandlingen af tidligere, privat fremsatte forslag, der var noget mere propaganda i. Der er blot et par enkelte ting, jeg har lyst til at fremhæve, og som også fremgår klart af betænkningen.

Det er fastholdt, og med god juridisk grund, at man ikke kan adoptere sit eget barn. Men som noget nyt kommer det samtidig behandlede forslag om ændring af myndighedsloven, der giver mulighed for at tillægge faderen til et barn født uden for ægteskab forældremyndigheden under ganske særlige omstændigheder. Det er endnu en styrkelse af den stilling, som faderen til et barn født uden for ægteskab har, om end på et meget begrænset område.

Jeg synes også, det er meget vigtigt, at samtykkeerklæringen nu undergives en meget betydelig garanti fra den afgivende mor eller forældre derved, at den, der giver samtykke, skal møde personligt frem, at det tidligst kan ske 3 måneder efter fødslen, og at man får en grundig vejledning om retsvirkningerne.

Hvad der har været meget væsentligt i hele diskussionen om adoptivbørn, er, om et én gang givet samtykke fortsat skulle kunne tilbagekaldes. Det kan stadig væk ske, og det er også rimeligt. Det, der vel har været særlig diskussion om tidligere, har været, om der skulle gives frist for tilbagekaldelsen af samtykket. Det har man med god grund ikke givet, for det er så vigtigt, at vi får smidige regler på så menneskeligt afgørende områder som dette. Dertil kommer det vigtige, at adoptionen dog kan bevilges, selv om man har tilbagekaldt et samtykke, når

det er et særligt hensyn til barnets tarv, der gør sig gældende, og det altså ikke er rimeligt begrundet at trække det tilbage.

Det, der har været kernen i hele den tidligere diskussion, har været problemet om de glemte børn på institutionerne, som ikke havde kontakt med deres forældre, og som der ikke var mulighed for at bortadoptere imod forældrenes samtykke. Det er godt, at vi nu får mulighed derfor, det er mit parti enigt i. På den anden side er det klart, at der må være helt afgørende garantier for, at det er den eneste rigtige mulighed. — selvfølgelig først og fremmest af hensyn til barnet. Det er jo nu engang sådan, at med det fulde familieskifte er det pågældende barn ikke længere de biologiske forældres barn, når det først imod deres ønske er bortadopteret. Det er klart, at der i betingelserne derfor har skullet gives særlige garantier for, at det er barnets tarv, der afgørende tilsiger det, og om måden, det gøres på, for det er et nyt og uprøvet område. Det er også derfor, vi har fået den ændring af retsplejeloven, vi også behandler i dag, om prøvelse af beslutning om adoption uden samtykke. Det er da værd at fremhæve, at også plejeforældre nu får en mulighed for at få afgørelser prøvet.

Jeg har netop spurgt socialministeren, om det var muligt at få sagt her fra folketingets talerstol, hvorledes det i tilfælde af, at barnets forældre dør og det derfor kan blive bortadopteret, forholder sig med bedsteforældrenes rettigheder i forhold til andre muligheder. Det er ikke noget, jeg vil forlange justitsministeren skal svare på. Men jeg har forstået, at hvis det er muligt, vil socialministeren komme og meddele det her i dag.

Jeg føler trang til at give udtryk for det håb, at det, når problemet om de glemte børn og muligheden for at få dem bortadopteret bliver taget op her, også kan komme de større børn til gode. Vi ved jo, at de fleste forældre, der vil adoptere, helst vil adoptere små børn, som de selv kan præge. Vi ved også, at der på institutionerne netop er større børn, børn i en alder, hvor det er vanskeligt at få andre til at tage sig af dem. Jeg håber inderligt, at mange mennesker vil betragte denne mulighed som en udfordring til at gøre den endnu større indsats, det måske er at tage et noget større barn til sig.

Jeg vil gerne fremhæve, at den i dag gæl-

[Hanne Budtz.]

dende mulighed for ophævelse af adoption, såfremt det viser sig, at barnet er åndssvagt eller lider af sindssygdhed, nu ophæves. Begrundelsen derfor er, at der ikke længere er tale om en økonomisk byrde for de forældre, der har fået et meget lille barn og ikke har kunnet vide, at det var åndssvagt eller sindssygt, idet det offentlige betaler dets ophold på institutioner. Det har socialministeren oplyst i udvalget. Men selvfølgelig må vi konstatere, at i det øjeblik adoptionen ikke kan ophæves, følger deraf, at barnets arveret efter adoptivforældrene bevarer. Det har vi ikke noget som helst ønske om at ændre; man skal blot være klar over det.

En ny adoption medfører automatisk ophævelse af en tidligere adoption. Vi ser i praksis navnlig de tilfælde, hvor en mor ved nyt ægteskab lader sin nye ægtefælle adoptere barnet. Når ægteskabet så opløses og hun eventuelt indgår et nyt ægteskab, kan der blive tale om en ny adoption. Jeg håber — og jeg er sikker på, at ordningen praktiseres således fra ministeriets side — at det ikke medfører, at man alt for hyppigt får en ny adoptivfar. Det er nemlig en grundlæggende ændring, der i så fald sker. Der er ikke blot tale om en stedfar eller en plejefar, men om et adoptivforhold med alle de samme virkninger, som hvis det var den pågældendes eget barn.

Det er rigtigt, som hr. Koch fremhævede, og som det fremgår af betænkningen, at det konservative folkeparti har ønsket at bevare den mulighed, der er i den gældende lov for at forbeholde et adoptivbarns arveret efter den naturlige slægt. Da vi vedtog adoptionsloven i 1956, var vi klar over, at i langt de fleste tilfælde ville det blive en såkaldt „stærk adoption“, hvor der skete et fuldstændigt familieskifte. Men man indførte den mulighed, at barnet kunne bevare sin arveret efter sin naturlige slægt. Det føles jo ofte helt unaturligt, hvis det ikke kan ske. Hvis f. eks. begge barnets forældre dør — og nu til dags ser man desværre så mange trafikulykker, hvor begge forældre omkommer — kan det være naturligt, at slægtninge eller måske naboer eller gode venner adopterer barnet eller børnene, og i så tilfælde forekommer det os i det konservative folkeparti urimeligt, at barnet ikke kan bevare arveretten efter bedsteforældre f. eks. Jeg er

ganske klar over de udmærkede begrundelser, der er givet for det modsatte: klarheden og enkelheden i praktiseringen deraf. Men der er forhold i tilværelsen, hvor man ikke kan indrette lovgivningen alene efter, hvad der er klart og let at administrere. Der må i lovgivningen være et hensyn ikke til menneskene, men til mennesket. Jeg erkender, at det vil være urimeligt at have dobbelt arveret, f. eks. både som barn og som barnebarn, men det tror jeg også ordnes i praksis fra ministeriets side.

Jeg vil gøre opmærksom på, at man i kommissionsbetænkningen ikke kunne blive enige om at foreslå muligheden for bevarelse af arveret efter den naturlige slægt opretholdt. Jeg ved også godt, at man altid kan henvise til, at slægtningene kan oprette et testamente; men vi ved alle, at de testamenter, der skulle oprettes, som regel ikke bliver det; det er ofte for sent, og så kommer vi i en situation, der i virkeligheden er modstridende med slægtens og personernes ønsker.

Nu får vi en ny adoptionslov, som vi i øvrigt er enige om. Der er meget nyt i den. Jeg håber ikke, at den skal ændres lige med det samme, selv om praksis kan vise, at det kan blive nødvendigt. Det er nemlig sådan, at det, når man skal rådgive folk vedrørende adoption, eller når folk selv skal søge oplysninger om deres adoptivforhold, adoptionsforhold, kan være besværligt at afgøre, hvordan rettighederne er. Det kan være lidt besværligt at finde ud af al den megen lovgivning, om en adoption er fra før 1923, om den ligger mellem 1923 og 1957, mellem 1957 og 1972 — bl. a. med henblik på de fortsat gældende arveretsforbehold fra den tid, selv om jeg ved de ikke er mange — eller den er fra 1972 og fremefter.

Det er mit håb, at den nye adoptionslov viser sig at være så god, at der ikke sker ændringer af den foreløbig, for det er den slags alvorlige retforhold jo i almindelighed ikke tjent med. Den har fuld tilslutning fra det konservative folkeparti med den undtagelse, jeg nu har gennemgået.

Nathalie Lind: Jeg kan på mit partis vegne udtale, at vi er glade for den udvikling, der er sket i denne sag.

Ved første behandling havde jeg lejlighed til at nævne et problem, som det nu er lykkedes i enighed at løse, spørgsmålet om ple-

[Nathalie Lind.]

jeforældres adgang til i visse tilfælde at indbringe afgørelser for en højere administrativ myndighed eller for domstolene. Jeg vil varmt takke ministeren, ikke blot for velvilje, men for en efter mit indtryk endda meget stor personlig indsats for at få dette problem løst. Jeg forventer, at vi i næste samling igen kommer til at beskæftige os med det, når socialministerens forslag til lov om ændring af den nuværende børneforsorgslov kommer frem. Men når vi i det arbejde, vi har gjort her, hele tiden har haft barnets tarv for øje, er det også vigtigt, at plejeforældrene kan få adgang til en lige så alsidig vurdering af forholdene som de naturlige forældre.

Jeg skal ikke knytte mange ord til disse lovforslag, fordi vi har tilkendegivet vores principielle stilling ved første behandling, og vi har haft en grundig udvalgsbehandling. Jeg skal blot på mit partis vegne takke for det, der foreslås om ankerreglerne, og for de tilsagn, der er givet, og sige, at vi vil stemme for det ændringsforslag, det konservative folkeparti ikke kan være med til. Vi må fastholde, at ved en adoption skal der ske fuldt familieskifte, og at den interesse, der kan være for at bevare arveforholdene mellem den naturlige slægt og barnet, kan tilgodeses ved testamente. Vi har fæstet os ved den vanskelighed, der ellers ville blive for skifteretterne, og først og fremmest den tilfældighed, afgørelserne kunne blive præget af, og ligeledes har vi fæstet os ved, at rent arveafgiftsmæssigt vil der ikke være forskel på, om der tillægges arveret ved testamente, eller om det sker ifølge loven.

Derfor er jeg tilfreds med de resultater, der er opnået under dette udvalgsarbejde, og jeg takker som sagt ministeren for velvilje.

Valbak: Hovedpunktet i de adoptionslovforslag, som her er til anden behandling, har været nydannelserne vedrørende samtykke og tvangslignende adoption. Problemet for ministeren har været med det oplæg, der er kommet, at finde en balance. På den ene side har vi børneforsorgslovens tilbud om at hjælpe til at fastholde forbindelsen mellem barn og biologiske forældre, på den anden side behovet for regler, der giver hjemmel til i særlige tilfælde at gøre brud på denne linje under hensyntagen til barnets

tarv i det konkrete tilfælde. Det forslag, vi havde til første behandling for et halvt års tid siden, og som nu her er til anden behandling, var efter min mening bedre egnet end gældende retstilstand til at balancere disse to hensyn af.

Her ved anden behandling skal vi vel særlig tage stilling til et ændringsforslag, tiltrådt af hele udvalget, om det, der var hovedsigtet, ændringsforslaget om, at plejeforældre og børneforsorg her adgang til på linje med de biologiske forældre at få overøvrighedsafslag prøvet ved retten. Så vidt jeg kan skønne, giver dette ændringsforslag, hvis det bliver gennemført, en endnu bedre balance over for de to hensyn, som jeg nævnedé, så det kan vi med denne begrundelse gå ind for.

Drøftelserne i udvalget har været meget grundige og derfor vel også noget langvarige, inden vi nåede igennem til dette og de øvrige ændringsforslag. Derfor er det rimeligt, som det også er foreslået, af hensyn til administrationen at give en ny ikrafttrædelsesdato med den virkning, at lovens ikrafttræden først bliver tre måneder efter, hvad der oprindeligt var lagt op til. Det må vi tage med.

For mit vedkommende tilsagde jeg ved første behandling medvirken til, at denne sag skulle få en let gang igennem tinget. Det vil jeg fortsat gøre, bl. a. ved nu at afslutte mine bemærkninger med at sige, at vi går ind for samtlige de ændringsforslag, der er stillet.

Ruth Olsen: Jeg har ikke noget at tilføje ud over, at jeg håber, at det i det cirkulære, som påtænkes udsendt af justitsministeriet, klart og tydeligt bliver pålagt de adoptionsformidlende instanser at give grundig vejledning om de eksisterende muligheder for social støtte, hvis vedkommende vælger at beholde barnet i stedet for at bortadoptere det. I adoptionsudvalgets betænkning står der:

„Man bør således bl. a. orientere barnets forældre om de muligheder for støtte, der efter den sociale lovgivning kan komme i betragtning“.

Jeg mener, at ordet „bør“ er for mildt. Jeg synes, der skal stå, at der skal gives denne orientering, og at der skal være automatik i det, så man ikke kan modtage en

[Ruth Olsen.]

samtykkeerklæring, der nu bliver så meget mere bindende, uden at man har sikkerhed for, at der er givet denne vejledning om de sociale hjælpeforanstaltninger.

Justitsministeren (*K. Axel Nielsen*): Jeg vil takke udvalget for det store arbejde, der er udført, for de bemærkninger der her er kommet, for den venlighed, der også er udtrykt over for mig, og for den forhandling, vi har haft. Jeg er enig med fru Hanne Budtz i, at forhandlingen er ført i en afslappet atmosfære. Det er anbefalelsesværdigt, vil jeg tro, i de fleste lovgivningsanliggender, men da ganske særlig når det drejer sig om et lovgivningsanliggende som det, vi her behandler.

Jeg vil så gerne sige, at når der er stillet så mange ændringsforslag af justitsministeren efter lovforslagenes fremsættelse, som tilfældet har været, skyldes det, at vi skyndte os at komme med lovforslagene, inden vi havde nået at få udvalgsbetænkningen ud til høring. Det er helt oplagt, at vi har måttet tage hensyn til de meget sagkyndige forslag, som er kommet fra de forskellige høringsinstanser. Det har altså givet disse ændringsforslag, og jeg er glad for, at disse ændringsforslag sammen med de oprindelige forslag har fået en så positiv modtagelse i udvalget.

Jeg skal sige til hr. Koch, at selv om jeg er enig med dem, der mener, at vi ikke skal ændre loven for tit, og at vi nu har fået så god en lov, at vi må håbe, at den kan blive stående, kan det ske, at ægteskabslovkommissionen kan give anledning til ændringer. Men det må vi jo afvente.

Så vil jeg i øvrigt anbefale ændringsforslaget om det fulde familieskifte, sådan at også arveretten til den oprindelige biologiske familie ophører ved adoptionen.

Jeg synes, at betænkningen, der gengiver Dommerfuldmægtigforeningens indlæg i spørgsmålet herom, er meget fyldestgørende og overbevisende i sin argumentation. Jeg skal ikke laste de konservative for, at de

mener, at vi skal bevare muligheden. Men jeg synes, der er grund til at pege på, at ved det fulde familieskifte opnår vi en lettere administrerbar ordning, som Dommerfuldmægtigforeningen peger på, og endvidere opnår vi, som jeg også synes man skal lægge vægt på, at vi på det punkt får nogenlunde lighed med de regler, der gælder i Norge og Sverige.

Fru Hanne Budtz nævnedes den ændring, der sker i myndighedsloven, sådan at faderen til et barn født uden for ægteskab kan få forældremyndigheden, og sagde, at det forhåbentlig ikke blev noget, som skete ret tit. Det ligger vist i sagens natur, og det fremgår vel både af bestemmelsens formulering og motiverne til den, at i forhold til det antal børn, som fødes uden for ægteskab, vil det være i meget sjældne tilfælde, faderen får forældremyndigheden.

Fru Nathalie Lind og for øvrigt også hr. Valbak nævnedes den nye regel om plejeforældrenes adgang til at anke en afgørelse. Jeg er glad for, at den er kommet med, vil jeg gerne bekræfte. Nu må vi så vente på den tilsvarende ændring i børne- og ungdomsforbudsloven i næste samling, som socialministeren har stillet i udsigt. Jeg tror, det vil forhindre nogle af de tragedier, vi har haft; når en afgørelse går plejeforældrene imod — og det er jo den slags, der kan afstedkomme de store tragedier, selv om de ikke er mange i antal — vil denne adgang i hvert fald indebære, at de pågældende kan forstå, at de har prøvet den yderste mulighed, selv om den endelige afgørelse også går dem imod.

Jeg synes, hr. Valbak med rette pegede på, at man skal søge at fremme balancen mellem det, som han benævnedes tilbudsordningen, og så de sjældne tilfælde af tvangsadoption, eller skal vi hellere kalde det adoption uden forældresamtykke. Han nævnedes også, at balancen vil blive bedre, efter at vi har fået denne ankeadgang for plejeforældrene. Det er jeg enig med ham i.

Fru Ruth Olsen sagde, at det cirkulære, som skal sendes ud, når loven er vedtaget, bør — nu siger jeg „bør“ — indeholde en

[Justitsministeren.]

grundig vejledning om, at man i givet fald kan beholde barnet, og en vejledning om, hvilke hjælpeforanstaltninger der står til rådighed for den mor, der foretrækker at beholde sit barn. Jeg er enig i synspunktet, men jeg tror ikke, det vil medføre nogen realitetsændring, om man ændrer ordet „bør“ til „skal“. Vi har erfaring for, at når justitsministeriet over for andre myndigheder giver udtryk for, at noget „bør“ være sådan eller sådan, så opfattes det, jeg tror til 100 pct., som om der stod „skal“.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til adoptionslov.

§§ 1-4, ændringsforslag nr. 1, § 5, således ændret, § 6, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 7, § 7 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 3, § 8, således ændret, §§ 9 og 10, ændringsforslag nr. 4 om en ny affattelse af § 11, § 11 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 5 om en ny affattelse af § 12, § 12 i den ændrede affattelse og §§ 13-16 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 vedtoges ved, at § 17 forkastedes med 108 stemmer mod 31.

§ 18, ændringsforslag nr. 7, § 19, således ændret, ændringsforslag nr. 8, § 20, således ændret, §§ 21-25, ændringsforslag nr. 9 om indsættelse af en ny paragraf, §§ 26-27, ændringsforslag nr. 10 om en ny affattelse af § 28, § 28 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 11 om en ny affattelse af § 29, § 29 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 12 om indsættelse af tre nye paragraffer og §§ 30-31 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af myndighedsloven. (Forældremyndighed over børn uden for ægteskab).

§ 1, ændringsforslaget om en ny affattelse af § 2, § 2 i den ændrede affattelse og § 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Prøvelse af beslutning om adoption uden samtykke).

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om egnsudvikling.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 149) findes i tidenden af sp. 3680, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2205).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.